

ไผ่ไร่

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Gigantochloa albociliata* (Munro) Munro

ชื่อพื้นเมือง ไผ่คาย (นครราชสีมา); ไผ่ไร่ (ภาคกลาง); ไผ่ (ภาคเหนือ);
ไผ่ซอด (เลย)

ชื่อวงศ์ GRAMINEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ไผ่ไร่เป็นไผ่กอใหญ่ ลำต้นเป็นข้อปล้อง กิ่งก้านน้อย ลำต้นสูงได้ถึง 10 เมตร กาบหุ้มลำต้นมีขนยาวสีน้ำตาล หน่ออ่อนที่เกิดใหม่ มีกาบหุ้มสีน้ำตาล มีขนจำนวนมาก ชาวบ้านเรียกว่า คายไผ่

ใบ ใบเดี่ยว แผ่นใบยาว ปลายเรียวแหลม ขอบใบเรียบ ผิวใบด้านบนและด้านล่างสาก

ดอก ดอกออกเป็นช่อ ตามข้อปล้อง เมื่อออกดอกแล้วต้นจะตาย ออกหน่อเดือนสิงหาคม – ตุลาคม

แหล่งที่พบ ป่าดิบแล้ง ริมลำห้วย บริเวณค่อนข้างชื้น

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ในดินไม่อุ้มน้ำ

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร หน่ออ่อน นำมาเผาไฟ หรือต้มให้สุก เป็นผักจิ้มกับน้ำพริก กะปินำมาปรุงอาหารได้หลายอย่าง แกงป่า แกงเปรอะใส่ใบย่านาง ต้มจืดซี่โครงหมู ซุปหน่อไม้ หน่อไม้ดอง

รส หวาน

การขยายพันธุ์ ปักชำเหง้า